

РЕШЕНИЕ

№ 2111

гр. София, 31.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 17.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11877** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

АССГ е сезиран с жалба от Т. А. М., ЕГН- [ЕГН] чрез процесуален представител- адв. Т. С. срещу Решение №Ц1040-21-364/04.11.2020 г. на Директора на ТП на НОИ- С.-град, с което е отхвърлена жалбата на М. срещу Разпореждане № 212-00-5169-9/26.05.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица. Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв.

Излагат се доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспорения административен акт и потвърждаващото го решение, както и разрез с целта на закона. Сочи, че по аргумент на чл.54д, ал.5 КСО щом законодателят е предвидил възстановяване на изпращането на паричното обезщетение за период, за който правото не е било упражнено за целия полагаем период, то следвало да се приеме, че ако при предходното упражняване на правото на парично обезщетение, осигуреното лице не е получило пълния размер на следващите се по силата на закона обезщетения за безработица, за целия период, същото не следвало да се квалифицира, като реализирано в пълен обем и размер. С доводи за незаконосъобразност на оспореното разпореждане и потвърдителното решение, моли да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорвания акт. Подробни съображения развива в

писмени бележки.

Отвeтната страна – Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление от 18.10.2019 г., Т. М. е сезирала административния орган с молба за отпускане ПОБ по реда и условията на 54а от КСО. Приложила е заповед № 436 от 10.10.2019 г., издадена от [фирма] ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото й правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда /КТ/, считано от 11.10.2019 г.

Предвид представените документи и наличните данни, подавани от осигурителя по реда на чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО с разпореждане № 212-00-5169-1 от 23.10.2019 г., основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, е отпуснато ПОБ, от 11.10.2019 г. до 10.08.2020 г. в размер на 54.62 лв. дневно. С разпореждане № 212-00-5169- 4 от 09.12.2019 г. е спряно изплащането на отпуснатото ПОБ, считано от 11.10.2019 г., с мотиви: „обезщетение за оставане без работа”. С разпореждане №212-00-5169-6 от 27.12.2019 г. е възобновено изплащането на отпуснатото ПОБ, с мотиви: „изтичане периода на обезщетението за оставане без работа“ от 11.11.2019 г. до 10.09.2020 г.

На 05.12.2019 г. с декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ, Т. М. декларира трудовата дейност, считано от 10.12.2019 г., предвид което с разпореждане № 212-00-5169-7 от 27.12.2019 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54д, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), е прекратено изплащането на отпуснатото ПОБ, считано от 10.12.2019 г., с мотиви: “започване на трудова дейност”.

На 22.04.2020 г. чрез Директора на Дирекция “Бюро по труда - Изток”, Т. М. сезирала административния орган чрез декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ, с вх. № 212-00-5169-4/05.05.2020 г. на ТП на НОИ-С. град, в която декларира прекратена трудова дейност с работодател от друга държава- членка на ЕИП /Конфедерация Швейцария/, считано от 31.03.2020 г. Подава и заявление за удостоверяване на осигурителни периоди от друга държава-членка на ЕС /ШВЕЙЦАРИЯ/, в което е посочен период на осигурена заетост от 10.12.2019 г. /погрешно посочен от жалбоподателя 10.12.2020 г./ до 31.03.2020 г. със СЕД U002 /по образец/.

При тези данни, на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, с Разпореждане № 214-00-5169-9 от 26.05.2020 г., издадено от за ръководител на осигуряването на безработица П. Ц., е спряно производството по изплащане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/, считано от 10.12.2019 г., с мотиви: “До потвърждаване на осигурителни периоди от Швейцария.”.

Със заявление от 02.09.2020 г. жалбоподателката М. представила копие на ПД U1, издаден от компетентната институция /КИ/ на Швейцария на 22.04.2020 г., удостоверяващ период на осигурена заетост 10.12.2019 г. – 31.03.2020 г..

Със СЕД U001 /осигурителна история/ представеното копие на ПД U1 е изпратено до КИ на Швейцария, за потвърждаване на съдържащата се в него информация.

Разпореждане № 212-00-5169-9 от 26.05.2020 г., издадено от за ръководител на осигуряването на безработица, е обжалвано по административен ред с жалба с вх. №

Ц1012-21-998 от 16.10.2020 г.

С обжалваното в настоящото производство Решение №Ц1040-21-364/04.11.2020 г. на Директора на ТП на НОИ- С.- град, е отхвърлена жалбата на М. срещу Разпореждане № 212-00-5169-9/26.05.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица и същото разпореждане е потвърдено.

Административен съд София- град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби. Разпореждане № № 212-00-5169-9/26.05.2020 г. също е издадено от компетентен орган – П. Ц. – старши експерт по осигуряването ПОБГВ, предвид представената заповед №1015-21-279/18.12.2019 г. /л.55/. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл. 37, ал. 5, т. 2 от КСО и същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По материалната законосъобразност:

Нормата на чл. 54а, ал. 1 /в сила от 01.01.2018 г. / определя, че право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването /. Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за която са внесени или дължими осигурителни вноски.

Разпоредбата на чл. 54д, ал. 5 от КСО /в сила от 01.01.2018 г/ регламентира, че ако по време на получаване на паричното обезщетение лицето започне да упражнява дейност- основание за задължително осигуряване по чл. 4 или трудова дейност по законодателството на друга държава, която бъде преустановена след по-малко от 12 месеца, изплащането на паричното обезщетение се възстановява за оставащия към датата на прекратяването период, ако регистрацията на лицето в Агенцията по

заетостта е направена в срок 7 работни дни от прекратяване на трудовата дейност. Ако регистрацията е направена след този срок по неуважителни причини, изплащането на паричното обезщетение се възстановява от датата на новата регистрация за оставащия към датата на прекратяването период, намален със закъснението.

Съгласно чл. 8, ал.1 от Наредба за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица (Доп. - ДВ, бр. 15 от 2007 г., изм., бр. 17 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 39 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни и осигурителни книжки и с документ по образец, утвърден от управителя на НОИ. Осигурителен стаж, придобит по законодателството на държава, с която се прилага международен договор, по който Република България е страна, или европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, се удостоверява с документ, предвиден в съответния договор или регламент. Според ал.2 на същия член на подзаконовия нормативен акт при определяне на срока за изплащане на обезщетението за безработица се взема предвид времето: зачетено въз основа на документ, удостоверяващ осигурителен стаж, придобит по законодателството на държава, с която се прилага международен договор, по който Република България е страна, или европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност. В ал.3 е регламентирано, че когато лицето декларира осигурителен стаж, придобит в държава, с която се прилага международен договор, по който Република България е страна, или европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, но не представя необходимите документи, се извършва проверка и този стаж се удостоверява по установения ред. А в ал.4 е визирано, че в случай че по представен документ, удостоверяващ осигурителен стаж и/или доход по законодателството на държава, с която се прилагат европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, е необходимо изясняване на осигурителния стаж и/или доход, до постъпване на отговор от компетентната институция на другата държава преценката на правото и определянето на размера на паричното обезщетение за безработица се извършва въз основа на наличните редовни документи и на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО.

В разпоредбата на чл. 54г, ал. 4 от КСО е регламентирано, че длъжностните лица по чл. 54ж, ал. 1 от КСО спират с разпореждане производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за безработица, когато има данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

В случая, със заявление от 02.09.2020 г. жалбоподателката представила копие на ПД U1, издаден от компетентната институция /КИ/ на Швейцария на 22.04.2020 г., удостоверяващ период на осигурена заетост от 10.12.2019 г. до 31.03.2020 г..

Със СЕД U001 /осигурителна история/ представеното копие на ПД U1 е изпратено до КИ на Швейцария, за потвърждаване на съдържащата се в него информация, очевидно, за да се потвърдят от една страна съдържащите се в документа данни от осигурителя в Швейцария и от друга- упражняваната трудова дейност от лицето. Т.е. административният орган е спрял производството по преценка правото на ПОБ до получаване на данните от осигурителната институция на съответната ДЧ, в която е работило лицето.

Несъмнено, спирането има временен обезпечителен характер и охранява предотвратяването на неоснователни плащания по държавното обществено

осигуряване, т.е. в случая не е налице отказ. В този смисъл разпореждането за спиране на образуваното административно производство по изплащане на обезщетението за безработица доказва необходимостта от извършване на проверка на претендираните осигурителни права на лицето, свързани с отпускането на съответното социално плащане и зачитане на осигурителни периоди за положен труд на територията на друга държава членка на Европейския съюз. Една такава мярка-спиране на производството по отпускане на обезщетение за безработица- не би надхвърлила необходимото постигане на ефективна координация на социална сигурност между двете държави членки на ЕС, защото последните остават отговорни за социалноосигурителни схеми. В този смисъл е практиката на ВАС /Решение № 7312 от 16.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 13597/2018 г., VI о., Решение № 7088 от 13.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14454/2018 г., VI о. и др./.

При безспорно установената по делото фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира, че в случая административните органи са действали съобразно изискванията на закона. От изложеното, се налага извода, че Директорът на ТП –НОИ –С. град е постановил решението си в съответствие с материалния закон и с неговата цел, поради което оспорването е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл. 144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06 г. /.

Така мотивирани на основание чл. 172, ал. 2 предложение последно от АПК, Административен съд – София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. А. М., ЕГН- [ЕГН] срещу Решение №Ц1040-21-364/04.11.2020 г. на Директора на ТП на НОИ- С.- град, с което е отхвърлена жалбата на М. срещу Разпореждане № 212-00-5169-9/26.05.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Т. А. М., ЕГН- [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.- град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО /изм. - ДВ, бр. 94/29.11.2019 г., в сила от 03.12.2019 г. /.

СЪДИЯ: